

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พฤติกรรมของเด็กไทยในปัจจุบันต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ภาวะบริโภคนิยมและทุนนิยมที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญและคุณค่ากับตัวเงินเป็นปัจจัยหลัก ทำให้สถาบันการเงินทุกแห่งมีข้อกำหนดในการฝาก-ถอนเงินต่อรายการในปริมาณที่สอดคล้องกับต้นทุนการทำธุรกรรมของธนาคารแต่ละแห่ง เมื่อผู้ปกครองและครูอาจารย์ขาดความใส่ใจหรือความรู้ความเข้าใจ ไม่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสื่อหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งในวิถีการดำเนินชีวิตของเด็ก รวมถึงสังคมที่ปล่อยให้เกิดสถานประกอบการธุรกิจที่ขาดความรับผิดชอบ มุ่งหวังแต่ประโยชน์ของกิจการ ขาดความเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและสังคม ยังเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนของชาติ ฟุ้งเฟ้อกับวัตถุอันยวดยิ่งความสะกดต่าง ๆ เกินความจำเป็นที่แท้จริงสำหรับการดำรงชีพและไม่รู้จักการออม จึงเป็นที่น่าเสียดายว่าความพยายามและนโยบายส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนไทยที่ผ่านมา ยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ได้ผลเพียงการควบคุมจำนวนประชากร แต่ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพครอบครัวและเด็กได้ โดยเฉพาะในชนบทนั้น ยังไม่ปรากฏองค์กรผู้รับผิดชอบ ดูแลการพัฒนาเด็ก เยาวชนและครอบครัวที่เป็นองค์รวม

นอกจากนั้น ทศนคติเกี่ยวกับการเงินของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ยังได้รับอิทธิพลจากการได้เห็นวิธีบริหารการเงินของพ่อแม่ จึงนับว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่พ่อแม่ ผู้ปกครองบางคนปล่อยปละละเลยหรือไม่สนใจว่า การบริหารการเงินเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาของเด็ก ทั้งๆ ที่ผู้ปกครองมีหน้าที่อย่างยิ่ง นอกจากนี้พ่อแม่หรือบุคคลอื่นๆ ในสังคม เช่น ครู เพื่อน ตลอดจนสื่อ และสถาบันการเงินต่างๆ ย่อมมีอิทธิพลต่อเยาวชนในการถ่ายทอดพฤติกรรมการเก็บออมเงินไว้ใช้เพื่ออนาคตอีกด้วย (Feldman, 1980 อ้างถึงใน สุรพงษ์ สุวจิตตานนท์, 2548 : 90)

ผลวิเคราะห์การออมของเยาวชนในประเทศไทยระหว่างปี 2533 - 2540 พบว่าการออมและการลงทุนในประเทศจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ปัญหาช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนยังคงมีตลอดมาในการเร่งระดมเงินออมในประเทศ ทำให้เกิดการนำเข้าเงินทุนจากต่างประเทศ

ดังนั้น รัฐบาลควรมีนโยบายในการเร่งระดมเงินออมในประเทศโดยเฉพาะภาคเยาวชนให้มีการออมในสถาบันการเงินมากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ (สนธยา นริสศิริกุล, 2548)

การวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของเยาวชนในเขตเมืองและชนบทในภูมิภาคต่างๆ เพื่อหาข้อเท็จจริงสำหรับใช้เป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายชักชวนและกระตุ้นให้เยาวชนออมทรัพย์สินกับสถาบันการเงินมากกว่าตลาดเงินนอกระบบผลการศึกษาพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่มีการออมในรูปแบบของการถือสินทรัพย์ทางการเงินในระบบสูงกว่าการออมในสินทรัพย์การเงินนอกระบบ ซึ่งรูปแบบของการถือสินทรัพย์ทางการเงินในระบบที่นิยมได้แก่ การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ กรมธรรม์ประกันชีวิต สลากออมสิน ส่วนรูปแบบของการถือสินทรัพย์ทางการเงินนอกระบบคือ เงินกู้ การเล่นเกมแชร์ (สุจิตรา บังใบ, 2548)

จากแนวคิด “เด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า” เยาวชนที่ได้รับการปลูกฝังแนวคิดและค่านิยมที่ดี มีความรู้อย่างถูกต้อง สามารถเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป ธนาคารพาณิชย์จึงจัดตั้งโครงการธนาคารโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้เด็กนักเรียน เป็นผู้มีส่วนริเริ่มการออม และมีกิจกรรมส่งเสริมการออมรูปแบบต่างๆ มากมาย รวมถึงการส่งพนักงานออกไปรับฝากเงินตามโรงเรียน เพื่อบริการรับฝากเงินแก่เด็กๆ ซึ่งไปใช้บริการในวันธรรมดาหรือเวลาทำการไม่ได้ หรือ หากโรงเรียนทั้งวันเสาร์เด็กก็จะหมดความอดทนที่จะอดออมเสียก่อน การขาดปัจจัยสนับสนุนความตั้งใจ ก็จะทำให้ความสำเร็จในการส่งเสริมการออมในหมู่เยาวชนไม่อาจบรรลุผล จนคนมักเข้าใจว่าธนาคารพาณิชย์เป็นธนาคารของเด็ก ในปัจจุบันจะเห็นว่า ระบบการศึกษาแนวใหม่ เด็กมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีและวิวัฒนาการสมัยใหม่มากขึ้น ได้ฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าการท่องจำ หลักสูตรมุ่งไปที่การเสริมสร้างประสบการณ์ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมที่ได้ผลมากที่สุด โดยธนาคารพาณิชย์เล็งเห็นว่า ในอนาคตถ้ายังให้บริการรับฝากแบบเดิม เด็กๆ ก็ยังคงเป็นแบบเดิม คนรุ่นต่อไปๆ ของชาติก็ไม่มีภูมิคุ้มกันเมื่อประเทศเผชิญปัญหาเศรษฐกิจอีกครั้ง ความล้มเหลวของสังคมลงวนเวียนกลับมาที่ปัญหาการขาดค่านิยมการออมของคนไทยนี้อีก (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2550 : 1 - 3)

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช ทรงพระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยในปี พ.ศ.2540 ในภาวะที่เกิดปัญหาเศรษฐกิจที่เรียกว่า ฟองสบู่แตก ทรงชี้ให้เห็นว่าแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ปัจจุบันได้รับการส่งเสริมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนมัธยมศึกษา เพื่อมุ่งเน้นให้เยาวชน รู้และเข้าใจถึงเนื้อแท้แห่งหลักปรัชญา 3 ห่วง 2 เงื่อนไข อย่างแท้จริง สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เยาวชนมีช่องทางการออมที่เหมาะสมกับพฤติกรรมในลักษณะจำนวนเงินออมน้อยๆ ต่อรายการ และสถาบันการเงินมีช่องทางในการระดมเงินออม เพิ่มมากขึ้นในอนาคตต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควรมีรูปแบบอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีผลส่งเสริมการออมระหว่างกลุ่มได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตของประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภทคือ
 - 1.1 ประชากรที่เป็นนักเรียน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 6 ในปีการศึกษาที่ 2552 จำนวน 16,299 คน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีลักษณะการจัดการศึกษาและขนาดใกล้เคียงกันจำนวน 16 แห่ง ได้แก่ โรงเรียน

พรหมานุสรณ์ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) โรงเรียน
 คงคาราม โรงเรียนบางจานวิทยา โรงเรียนวชิรธรรมโสธิต โรงเรียนบ้านแหลมวิทยา โรงเรียน
 คอนยางวิทยา โรงเรียนโยธินบูรณะเพชรบุรี โรงเรียนเขาย้อยวิทยา โรงเรียนบางตะบูนวิทยา
 โรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา โรงเรียนปรีดิตรังสรรค์ โรงเรียนสุวรรณรังสฤษฎ์ โรงเรียน
 อรุณประดิษฐ์ โรงเรียนเซนโยเซฟ แยกเป็นโรงเรียนรัฐบาล 12 แห่ง และโรงเรียนเอกชน 4 แห่ง
 รวมทั้งสิ้น 16 แห่ง

1.2 ประชากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีธนาคาร จำนวน 18 คนจาก
 13 ธนาคารเพื่อใช้ในการตัดสินใจรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากข้อมูลที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีและผลการ
 สืบค้นความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการ
 ออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)
 ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีธนาคารของธนาคาร และผู้จัดการสาขา

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภทคือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 6 ในปี
 การศึกษาที่ 2552 จำนวน 120 คน ตามเกณฑ์จากตารางสำเร็จของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie
 and Morgan, 1970 อ้างถึงใน ยุทธ ไกยวรรณ, 2544) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified
 Random Sampling) จากจำนวนประชากรนักเรียนจำนวน 16,299 คนของทั้งหมด 16 โรงเรียน
 เพื่อให้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการออมการจัดการเทคโนโลยีธนาคารสำหรับนักเรียน
 มัธยมศึกษาที่ผลต่อพฤติกรรมออมและที่ถูกเลือกแบบเจาะจง 4 กลุ่มเฉพาะผู้ที่มีพฤติกรรมการ
 ออมอยู่เป็นประจำโดยใช้กระปุกออมสินจากโรงเรียนคงคารามกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
 จำนวนกลุ่มละ 30 คน เฉพาะผู้ที่มีพฤติกรรมออมอยู่เป็นประจำโดยใช้กระปุกออมสินจาก
 โรงเรียนเซนโยเซฟจำนวน 30 คน เฉพาะผู้ที่มีพฤติกรรมออมอยู่เป็นประจำโดยใช้กระปุก
 ออมสินจากโรงเรียนอรุณประดิษฐ์จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 120 คนจากแบบสอบถามครั้ง
 แรก เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบโดยวิธีหาความเชื่อถือได้ (Reliability)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีธนาคาร
 จากผู้จัดการสาขาจำนวน 18 คน ซึ่งได้จากการคัดเลือกประชากรใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
 Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาในครั้งนี้มีขอบเขตเพื่อบริหารจัดการความรู้เกี่ยวกับ
 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีธนาคาร ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมออม ความรู้
 ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อ
 การออม

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ซึ่งประกอบด้วย

4.1.1 บริบทสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ครอบครัว เพื่อน สื่อสารมวลชน เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ

4.1.2 การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีธนาคาร

4.1.3 ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

4.2.1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพ รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารที่มีผลต่อการออม

4.2.2 พฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษา

4.2.3 ผลการส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษา

5. ขอบเขตในด้านพื้นที่ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ได้แก่ อำเภอเมือง, อำเภอบ้านแหลม, อำเภอเขาย้อย, อำเภอหนองหญ้าปล้อง จากการได้รับการพัฒนาเพื่อเป็นข้อมูลในการสนับสนุนการจัดการเทคโนโลยีธนาคารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา

6. ขอบเขตของระยะเวลาที่ทำการศึกษาในครั้งนี้คือระหว่างเดือนกันยายน 2552 – กรกฎาคม 2553

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณได้แก่ จำนวนโรงเรียนที่ศึกษา จำนวนนักเรียน ครูที่มีส่วนร่วม จำนวนแบบสอบถาม จำนวนครั้งในการออม จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง การเปรียบเทียบการออมระหว่างโรงเรียน กลุ่มควบคุมกับโรงเรียนกลุ่มทดลอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคาร หมายถึง การจำลองหน้าจอเครื่องเอทีเอ็มจริงมาไว้บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ที่สามารถทำรายการฝากถอนและสอบถามยอดเงินฝากคงเหลือได้คล้ายเครื่องเอทีเอ็มของธนาคารทั่วไปโดยไม่ต้องการไปที่ธนาคาร

2. การจัดการเทคโนโลยีธนาคาร หมายถึง การนำรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีด้านการฝากเงินด้วยบัตรเติมเงินหรือกระปุกออมสินอิเล็กทรอนิกส์ โดยผ่านเครื่องเอทีเอ็มจำลอง มาแทนการฝากเงินเหรียญในกระปุกออมสินสมัยเก่า ทั้งไม่เสียค่าธรรมเนียมในการรับฝากเงินเหรียญจากธนาคาร และไม่ต้องเดินทางไปฝากเงินที่ธนาคารเป็นการคุ้มค่าและประหยัดเวลา และได้ผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยทุกวันเช่นเดียวกับการฝากเงินทั่วไป

3. รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีของธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (SSC-MODEL) หมายถึง รูปแบบกระบวนการรับฝากเงินออมด้วยบัตรเติมเงินหรือกระปุกออมสินอิเล็กทรอนิกส์ โดยระบบเครื่องเอทีเอ็มจำลองหรือ Automatic Teller Machine Simulator ภายใต้อัตลักษณ์การตลาด 4Ps ประกอบด้วย Price, Place, Product และ Promotion

4. การส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงและอำนวยความสะดวกในการกระทำเกี่ยวกับการออม ตามความเชื่อ ค่านิยม เจตคติและแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีพฤติกรรมการออม ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความรู้เกี่ยวกับการออม หมายถึง ความรู้ที่นักเรียนมัธยมศึกษาได้รับจากการอบรมสั่งสอนและจากสื่อที่ครอบคลุมเนื้อหา 3 ด้าน คือความเข้าใจทางการเงิน ความรับผิดชอบทางการเงิน การบริหารและจัดการการเงิน เป็นต้น

6. ความเชื่อและค่านิยมในการออม หมายถึง ความรู้สึกเห็นคุณค่าหรือประโยชน์จากการเก็บออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็นของนักเรียนมัธยมศึกษา เช่น ไว้ใช้ซื้อของที่จำเป็น เก็บเงินไว้ใช้ในยามชรา ไว้เป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียน เป็นต้น

7. เจตคติเกี่ยวกับการออม หมายถึง ความมีใจโน้มเอียงที่จะเห็นดีเห็นงามโดยครอบคลุมไปถึงว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการประหยัดและเก็บออมของนักเรียนมัธยมศึกษา

8. แรงจูงใจหรือวัตถุประสงค์ในการออม หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะกระทำของนักเรียนมัธยมศึกษาด้านการออมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น เพื่อให้ได้ดอกผลสำหรับการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ความมั่นคง สร้างฐานะ การลงทุน เป็นต้น

9. ปริมาณการออม หมายถึง จำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นของเงินที่เหลือจากค่าใช้จ่ายหรือแบ่งใช้ของนักเรียนมัธยมศึกษาแล้วนำไปเก็บรักษาฝากธนาคาร หรือนำไปซื้อทรัพย์สินเพื่อการลงทุนอื่นๆ

10. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ปีที่ 6 ของโรงเรียนทั้งหมด 16 แห่งปีการศึกษา 2552 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

11. โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีลักษณะการจัดการศึกษาและขนาดใกล้เคียงกันจำนวน 16 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนพรหมานุสรณ์ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) โรงเรียนคงคาราม โรงเรียนบางจานวิทยา โรงเรียนวชิรธรรมโศภิต โรงเรียนบ้านแหลมวิทยา โรงเรียนดอนยางวิทยา โรงเรียนโยธินบูรณะเพชรบุรี โรงเรียนเขาย้อยวิทยา โรงเรียนบางตะบูนวิทยา โรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ โรงเรียนสุวรรณรังสฤษฎ์ โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ โรงเรียนเซนโยเซฟ แยกเป็นโรงเรียนรัฐบาล 12 แห่ง และโรงเรียนเอกชน 4 แห่ง รวมทั้งสิ้น 16 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1, 2552)

12. ผู้เชี่ยวชาญด้านการออมของธนาคาร หมายถึง พนักงานธนาคารระดับผู้บริหารของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

13. ผู้จัดการสาขาของธนาคาร หมายถึง พนักงานธนาคารระดับผู้บริหารสาขาในธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

14. อิทธิพลสิ่งแวดล้อมหมายถึง สิ่งที่มีผลกระทบของบ้าน โรงเรียน เพื่อน และสื่อมวลชน ต่อพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีธนาคารเพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตามหลักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. ได้นวัตกรรมใหม่ คือ บัตรเติมเงินฝากหรือเรียกอีกอย่างว่า กระปุกออมสินอิเล็กทรอนิกส์

3. เป็นการเผยแพร่แนวคิดเรื่องการประหยัดและการออมอันเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ต้องการให้คนไทยเก็บออมเงินให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

4. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้นำไปต่อยอดในการพัฒนากลวิธีการถ่ายทอดในด้านพฤติกรรมการออมเงินของเยาวชน หรือกลุ่มประชากรอื่นๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจแบบพอเพียงในระดับกระทรวง ทบวง กรมต่อไป

